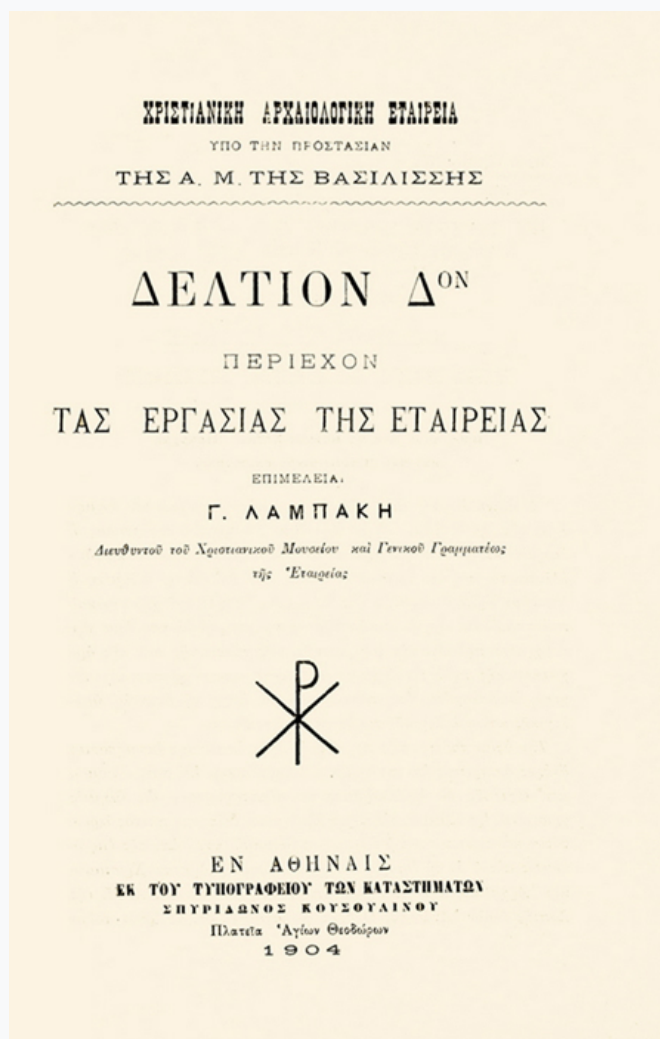

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 4 (1904)

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1904), Περίοδος Α'

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1899 - 31 Δεκεμβρίου 1899

(ΧΑΕ) ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

doi: [10.12681/dchae.1573](https://doi.org/10.12681/dchae.1573)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΧΑΕ). (2013). Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1899 - 31 Δεκεμβρίου 1899. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 4, 3-7.
<https://doi.org/10.12681/dchae.1573>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου
από 1 Ιανουαρίου 1899 - 31 Δεκεμβρίου 1899

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1904), Περίοδος Α' • Σελ. 3-7

ΑΘΗΝΑ 1904

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1899—81 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1899

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ Α. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Κύριοι·

Ἡ Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας ἐταιρείας προσερχόμενον σήμερον ἐνώπιον Ὑμῶν, ἵνα δώσῃ λόγον τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένων, ἀδυνατεῖ δυστεχνῶς νὰ ἀναγγείλῃ Ὑμῖν σπονδαίαν τινὰ βελτίωσιν τῶν ἀπαραιτήτων τῇ ἐταιρείᾳ ὄρων, ἵνα γενναιότερα ποιήσῃται βήματα πρὸς τὰ πρόσω. Ἀντὶ τούτων χρησιὰς μόνον περὶ τοῦ μέλλοντος τρέφει ἐλπίδας γενναιοτέρως ἐν τῷ μέλλοντι ἀρωγῆς.

Ἀρχόμενοι, ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν πρώτιστα τῶν σεβαστῶν καὶ προσφιλῶν ἐκεῖνων συναδέλφων, οἵτινες ἐξέλιπον ἀπὸ μέσον ἡμῶν. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος βαρέως ἐπλήξε τὴν ἐταιρείαν

διπλοῦν πένθος, διὰ τῆς ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι ἀπωλείας τοῦ Ἀλεξάνδρου Βαρούχα καὶ Γεωργίου Κοζάκη Τυπάλδου. Τοῦ Ἀλεξάνδρου Βαρούχα, ἐνὸς τῶν πρωτίστων αὐτῆς ἰδρυτῶν, πρώτου αὐτῆς προέδρου καὶ ἄχρι θανάτου συμβούλου, τὰς μεγάλας ἐκδουλεύσεις, τὰς σπουδαίας δωρεάς, τὴν συνετωτάτην ἐν ταῖς συσκέψεσι καὶ ἐνεργείαις τοῦ συμβουλίου πολιτείαν πάντες γνωρίζετε ἀνεπλήριστος δ' ἔσται πᾶσιν ἡμῖν ἡ τοῦ προσφιλούς καὶ πολυτίμου ἀνδρός μνήμη.

Οὐχ ἦτιον σπουδαίαν ἀπώλειαν ὑπέστη ἡ Ἑταιρεία διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Γεωργίου Κοζάκη Τυπάλδου, τοῦ εὐρυμαθοῦς λογίου, τοῦ διαπύρου παντὸς καλοῦ ὑποστηρικτοῦ, ὅστις μεθ' ὅλην τὴν εὐρείαν αὐτοῦ δρεᾶσιν πανταχοῦ, ὅπου ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ κοινωνία ἐπεκαλεῖτο τὰ φῶτα αὐτοῦ καὶ τὸν ζῆλον, ἦν κατ' ἐξοχὴν ὑπερμαχος τῆς διασώσεως τῶν χριστιανικῶν μνημείων καὶ ὡς λόγιος ἰδίᾳ διὰ τοῦ τύπου, καὶ ὡς πολυτενόμενος παρὰ τε τοῖς ἰσχύουσιν καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς· γνωστοὶ δὲ ἰδίᾳ πᾶσιν οἱ ἀγῶνες αὐτοῦ πρὸς διάσωσιν τῆς μονῆς Λαφνίου.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν τακτικῶν ἐταίρων προσετέθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πέντε, ἐν οἷς καὶ οἱ διαπρεπεῖς καθηγηταὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Ἑμμ. Ζολώτας καὶ Π. Καρολίδης. Εἰς δὲ τοὺς ἀντεπιστέλλοντας ἐταίρους κατέλεξεν ἡ ἑταιρεία τὸν διαπρεπῆ Γάλλον ἐπιστήμονα D' Aull Dumesnil καὶ τὴν κόμισσαν De Rienceourt, ἐπὶ τινι χρόνῳ παρεπιδημήσασαν ἐνταῦθα. Τὴν λογίαν κόμισσαν τὴν θερμώτατον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μνημείων τρέφουσαν ἡ ἑταιρεία εἰς τοὺς ἀντεπιστέλλοντας ἐταίρους καταλέξασα, ταχέως ἔσχε παρ' αὐτῆς τεκμηρία θερμοῦ ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας ἐνδιαφέροντος.

Οὐχ ἦτιον δὲ διαπρεπεῖς τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἱεράρχαι ἐπίδειξαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μέγιστον ὑπὲρ τῆς ἑταιρείας ἐνδιαφέρον. Οὕτως ὁ σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἐββοῖας Ἐνγίνιος ὁ παντὸς καλοῦ καὶ τιμῆν δυναμένον νὰ περιποιήσῃ τῇ πατρίδι ὑποστηρικτῆς, πρὸς ἰδίᾳ αὐτοῦ συνδρομῇ, ἐνήργησεν, ὥστε αἱ μοναὶ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ν' ἀναγράψωσι συνδρομὰς ὑπὲρ τῆς

ἡμετέρας ἐταιρείας. Τῷ διαπρεπεῖ Ἱεράρχῃ ἐκφράζει σύμπασα ἡ ἐταιρεία τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρείας ἐπανειλήμμενως συνεσκέφθη περὶ εὐρύτερας αὐτῆς δράσεως πρὸς τε τὴν διάσωσιν καὶ τὴν μελέτην τῶν χριστιανικῶν μνημείων.

Καὶ ὥς πρὸς μὲν τὴν διάσωσιν ἐθεώρησεν ὅτι ἐπεβάλλετο αὐτῷ τὸ καθῆκον τῆς συστάσεως τοπικῶν ἐπιτροπῶν. Πρὸς τοῦτο ἀρξάμενον ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξέλεξεν ἐπιτροπεῖαν ἐκ τῶν κυρίων Γ. Ῥώμα προέδρον, Γ. Λαμπάκη καὶ Εὐγ. Παγκαβῆ, ἵνα, δόκιμῃ ἀνάγκῃ, ἔρχονται εἰς ἄμεσον συνεννόησιν πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς ἃς καὶ ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπείας⁽¹⁾. Ἐκ δὲ τῶν ἐπαρχικῶν ἀπεφασίσθη τό γε νῦν ἔχον ἡ ἴδρυσις ἐπιτροπῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος καὶ ἐν Λακωνίᾳ ἀνετίθη δὲ ἀρμοδίους ἐκεῖ λογίους ἢ φροντίς τῆς καταρτίσεως τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ἐξ ἀνδρῶν εὐαρεστουμένων νὰ ἐργασθῶσι τελεσφόρως ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν μνημείων.

(1) Εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν μελῶν ἀπεστάλη ἑγγράφον ἔχον οὕτω :

Ἀριθ. $\frac{71}{39}$

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1899

Πρὸς τοὺς συμβούλους τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς
Ἑταιρείας κ. κ. Γ. Λαμπάκην, Γ. Ῥώμαν
καὶ Εὐγ. Παγκαβῆν.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι

Τὸ Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας θεωρῶσαν ὑμᾶς ἀρμοδιωτάτους, ἵνα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Γ. Ῥώμα ἀντιπροσωπεύητε αὐτὴν ὡς εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς διάσωσιν τῶν ἐν Ἀττικῇ Χριστιανικῶν μνημείων παρὰ ταῖς οἰκειαῖς ἀρχαῖς, ἀμέσως συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν, ἐκφράζει ὑμῖν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του ἐπὶ τῇ ἀποδοχῇ τῆς ἀποφάσεως ταύτης πεποιθὸς τὰ μάλιστα εἰς τὸ τελεσφόρον τῶν πεφωτισμένων ὑμῶν ἐνεργειῶν.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος

ΑΡ. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Ὁ Γ. Γραμματεὺς

ΚΛΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ὡς πρὸς τὴν εὐρύτεραν ἰδίᾳ σπουδὴν καὶ μελέτην τῶν χριστιανικῶν μνημείων ἡ ἡμετέρα ἐταιρεία ἀπεφάσισε τὴν προκλήρυνον διαγωνίσματος μονογραφικῶν περὶ χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν. Μεθ' ὅλον τὸν κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας ἀναπτυχθέντα ἔρωτα πρὸς μελέτην καὶ ἔρευναν τῶν χριστιανικῶν μνημείων, μεθ' ὅλην τὴν ἀξίαν λόγου πρὸς τοῦτο δρᾶσιν τῆς ἡμετέρας ἐταιρείας, πολλὰν ὁνσπόσοιτο ἰδίᾳ χῶραι τῆς δούλης μάστις Ἑλλάδος μένουσιν εἰσεῖν ἀνερεύνητοι ἢ ἀτελῶς ἠρενημέναι, ὥς πρὸς τε τὰ ἐν λίθοις λείψανα καὶ τὰ γραπτὰ μνημεῖα. Οὕτω πλὴν τῆς ἄλλης ἐπιστημονικῆς ὠφελείας, ἣτις θὰ προέκλυπτε, θὰ καθίστατο δυνατόν νὰ γνωρίσωμεν τίνες ἄνδρες εἰσὶ κατάλληλοι κατὰ τόπον νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὴν ἡμετέραν ἐταιρείαν ἐν τῇ ἐπιμελείᾳ, περισυλλογῇ καὶ διασώσει τῶν χριστιανικῶν μνημείων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ἐταιρεία ἀνέθηκεν εἰς τοιμελῆ ἐπιτροπὴν ἀντισταμένην ἐκ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συμβούλου κ. Ἐμμ. Ζολώτα, τοῦ ἐφόρου τοῦ Μουσείου κ. Δαμπάκη καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ἵνα συντάξωσι τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας ἐταιρείας, ὥς ἐνθυμεῖσθε, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐτελέφθη μεγάλου καὶ σπουδαίου ζητήματος ἑπτάτης πρακτικῆς σημασίας, πῶς νὰ παρακωλυθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἀφ' ἑνὸς μὲν πᾶσα κακόζηλος ἀνέγερσις ναῶν τοῦ βυζαντιακοῦ ὀνύμοῦ, ἀφ' ἑτέρου ἐπιδιορθώσεις καὶ ἀνακαινίσεις καταστρέφονσαι τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν τῶν μεσαιωνικῶν μνημείων.

Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐταιρείας τὸ μὲν ἐποιήσατο τὰς δεούσας ἐνεργείας παρὰ τῇ Σ. Κυβερνήσει, τὸ δὲ ἐσκέφθη, ὅποταν ἐπιτρέψωσιν οἱ χρηματικοὶ πόροι, νὰ παρασκευασθῶσι τὰ ἀπαραίτητα διὰ τοὺς ἀρχιτέκτονας σχετικὰ βοηθήματα. Καὶ ὥς πρὸς μὲν τὴν δρᾶσιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς Βυζαντιακῆς τέχνης παρεσκευάσθη νομοσχέδιον, ὅπερ ἐλπίζομεν νὰ ἐπιμνημοσθῇ, ὑπὲρ ἰδρύσεως εἰδικοῦ μηχανικοῦ τμήματος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας, εἰς ὃ θὰ ὑποβάλλωνται τοῦ λοιποῦ τὰ σχέδια οὐ μόνον τῶν ἐγχειρομένων σχολείων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐγχειρομένων ναῶν. Ὅσον

δ' ἀφορᾷ ἀρχιτεκτονικὰς μελέτας τῶν βυζαντιακῶν ναῶν, ἀπεφά-
σισε τὸ συμβούλιον πρὸς τὸ παρὸν τὴν κατάρτισιν ἐπιτροπῆς ἐξ
ἀρχιτεκτόνων εἰδημόνων τῆς βυζ. τέχνης, ἐχόντων δὲ προσφόρους
εὐκαιρίας νὰ ἐπισκέπτονται τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, οἵτινες νὰ
ἀναλάβωσι πάσας τὰς ἀναγκαίας καταμετρήσεις τῶν ἐξοχωτέρων
μνημείων τῆς βυζαντιακῆς τέχνης. Ἐνταῦθα ὀφείλομεν ἰδίᾳ νὰ
ἐξάρωμεν τὴν μεγίστην προθυμίαν, μεθ' ἧς ὁ παρὰ τῇ ἐπιθεσίᾳ
τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας νέος ἀρχιτέκτων κ. Α. Ανκάκης
προσηνέχθη νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦτον.

Ὅσον ἀφορᾷ δημοσιεύσεις, τὸ Συμβούλιον τῆς ἐταιρείας ἐθεώ-
ρησε καθήκον αὐτοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ Λα-
φνίου συμπληρωτικῆς μελέτης τοῦ κ. Γ. Λαμπάκη, ἔργον ἀναγ-
καίου μετὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐκκάθαρσιν τῶν μωσαϊκῶν ἀπὸ τῶν
ἐπιχρισμάτων αὐτῶν· νὰ ἀναβάλῃ δὲ βραδύτερον τὴν δημοσίευσιν
ἄλλον ἀξίον λόγου ὑλικόν.

Περατοῦντες τὸν λόγον ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμο-
σύνην ἡμῶν τῇ τε Σ. Κυβερνήσει καὶ τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐταιρείᾳ
διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ δεικνύουσιν ὑπὲρ τῆς ἐταιρείας ἡμῶν.

Εἰς τὸ νέον συμβούλιον ἐναπόκειται νὰ συνεχίσῃ τὴν ἤδη ἀρξα-
μένην ἐργασίαν, νὰ ποιήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀννυώσεως τῆς ἐταιρείας
ἐπαξίως τῆς Ὑψηλῆς Προστασίας, ἧς τυγχάνει παρὰ τῆς σεπτῆς
καὶ ἱερᾶς Βασιλικῆς Κορυφῆς, νὰ ἐργασθῇ τελεσφόρως πρὸς τιμὴν
τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Πατρίδος.

